

VÝZVA

zpravodaj pro lidi s výzvou

číslo 64

listopad/prosinec 2015

OBSAH

Úvodníček /1

JUBILEJNÍ KONFERENCE - PRACUJEME SPOLEČNĚ 2015 /2

Projekt VÝZVA

OASA – osobní asistence – „můžu žít podle svého...“

Trochu jiný pohled na řidiče nízkopodlažních autobusů ... /4

Pracovní setkání asistentů /5

RESPIT – odlehčovací služba – „mám čas... a mé dítě je v dobrých rukou...“

V RESPITU se školíme /6

Odlehčovací služba RESPIT očima Jakuba /7

RODINNÝ PRŮVODCE – odborné sociální poradenství – „nejsme na to sami...“

Pozvánka na tematické setkání Relaxační tancování /8

BRÁNA – integrační klub – „žít svůj život...“

KDYŽ VÝLETUJEME!!! /9

BRÁNA a Erasmus v Polsku /10

Týden na workshopu s Integračním klubem BRÁNA /11

Šicí dílna v BRÁNĚ /13

Brána s Pelíškem – jedna z mnoha aktivit Brány /13

Světlo mladým s handicapem /14

Advent plný andělů 2015 /16

Pomůcky pro Projekt VÝZVA /16

Už nás lépe najdete /16

Milí čtenáři,

právě prožíváme adventní dobu. Proto nám všem moc přeji, abychom dokázali zvolnit, zastavit se a nadechnout. Více myslet na to, čím uděláme radost nejbližším. Ať je to doba plná vůní, nápadů, očekávání, těšení, naděje. Já vím, může se to zdát přes starosti a spěch nemožné. Ale kde bychom skončili bez směřování k ideálu, bez naděje, že se nám něco dobrého podaří. :o)

Nabízím k tomu jeden pohled na dobu adventní. Co vlastně ty čtyři týdny děláme? Doprovázíme těhotnou Marii posledním měsícem jejího očekávání. Spolu s ní vyhlížíme narození jejího syna. Stejně jako ona víme, že nosí pod srdcem naprosto jedinečné dítě. Jako je výjimečné toto dítě, je také výjimečné toto období roku.

Tak si to opravdu užijme! Nejen advent, ale i celé svátky vánoční.

Pokojné, voňavé, radostné, požehnané, takové, o jakých sníte...

Milan Svojanovský, vedoucí středisek

JUBILEJNÍ KONFERENCE PRACUJEME SOPEČNĚ 2015

Již tradičně druhé listopadové úterý proběhla konference, jejímž hlavním cílem je přispět k pochopení a spolupráci odborníků různých profesí, pečujících rodičů a lidí s postižením.

Decentně slavnostní atmosféru podpořilo nejen vystoupení tanečníků z Bílé holubice, ale také velká „10“ na pódiu (vyrobena žáky „Monty školy“).

Pokud chcete zjistit, kdo všechno a o čem vyprávěl, podívejte se na stránku www.konference.webz.cz.

Pro dokreslení atmosféry přikládám několik názorů z řad zhruba 130 účastníků:

- Celá konference byla velice zajímavá. Dozvěděla jsem se, že i s postižením se dá žít docela plnohodnotný život.

- Každá přednáška byla něčím zajímavá, především praktické ukázky a životní příběhy byly pro mne podnětné.

- Oslovilo mne mnoho. Pan Filipčík byl úžasný i jeho smysl pro humor. Je dobré, že upozorňuje na věci pro zdravého člověka zcela normální, ale pro handicapovaného mnohdy nepřekonatelné. Chválím představení Bílé holubice - byla to nádhera.

- Nejvíce mě zaujaly příspěvky, které byly spojeny s osobní zkušeností. Uvědomuji si o kolik těžší a složitější život mají lidé s postižením i rodiče postižených dětí, jaké samozřejmosti

musí řešit. Je to pro mne námět k přemýšlení a impulz k pomoci a zájmu o druhé.

- Slova paní Hodinové mě velmi silně zasáhla. Má můj obdiv a přeji jí a její rodině sílu, radost, zdraví, odpočinek a víru v budoucnost.
- Bílá holubice - aktivita, která chytla za srdce.
- Všechny přednášky byly velice zajímavé, z každé si něco odnáším. Všechno je o lidech - když se chce, jde všechno.

Trochu jiný pohled na řidiče nízkopodlažních autobusů

Po několikaleté odmlce jsem se vrátila k osobní asistenci k zoleté imobilní Luce, kterou doprovázím ve Frýdku-Místku do školy. Protože je škola daleko od bydliště Lucky, jsme nuceny občas využívat městskou hromadnou dopravu.

Při čekání na autobus jsem si vzpomněla na předešlé roky cestování MHD s jiným uživatelem s podobným postižením a na převážně negativní zážitky mých kolegyně, které také se svými uživateli využívají MHD. Kdo někdy tlačil kočár, či vozík s imobilní dospělou osobou ví, jak je někdy obtížné do autobusu, byť nízkopodlažního, nastoupit. Mnohokrát jsem z autobusu vystupovala s pocitem, že řidiči jsou ignoranti, kteří nevědí, co je jejich povinnost. (Povinností řidiče je sklopit plošinu pro usnadnění nástupu s kočárkem, případně invalidním vozíkem.)

Každé čekání na zastávce je vždy tak trochu adrenalin. Přijede nízkopodlažní autobus? Zastaví mi blízko chodníku tak, abych mohla pohodlně nastoupit? Nepřivře mě do dveří? Bude řidič nepříjemný? Z mých úvah mě vyruší přijíždějící autobus. Oddechnu si. Je nízkopodlažní a podmračený řidič opět dělá, že nás nevidí. Ale co když je to jenom moje domněnka? Třeba nás vidí, jen má svých starostí dost. Třeba už mu dneska někdo vynadal a prostě nemá náladu. A možná, že moje předchůdkyně nikdy nic nepotřebovala a proto má pocit, že nastoupíme a vystoupíme v pohodě i bez jeho pomoci.

Nastoupily jsme s Luckou do autobusu a já se rozhodla, že protentokrát změním svou strategii našťvané asistentky s pocitem, že jsou všichni řidiči hrozní, protože mě vidí, že se tahám s těžkým kočárem, a přesto dělají vše pro to, aby mi ztížily nástup a výstup.

Nasazuji úsměv a vydávám se za řidičem. Když mě vidí přicházet, volá na mě, že mu nemusím ukazovat průkazku, ale já se nenechám odbýt a říkám: „Dobrý den pane řidiči, mohla bys vás o něco požádat? Mohl byste mi prosím vás na Lískovecké vyklopit plošinu? Chodník je tam rozbitý, a mně se tam opravdu špatně vystupuje.“

Chvíli na mě nevěřičně hledí a pak odpovídá, že bude stačit, když mi autobus „vybulí“. To zase nevěřičně koukám já a řidiči při vysvětlování slova „vybulit“ přejede po tváři lehký úsměv. Po krátké debatě o tom, jestli bude stačit „vybulit“ či vyklopit plošinu, je řidiči svolný ke druhé variantě a ještě mě žádá, abych na něj před zastávkou zazvonila, protože to není jenom tak, musí si s autobusem přece správně najet. S úsměvem mu děkuji a vracím se zpátky. Před odjezdem ze zastávky ještě demonstrativně naklápí autobus, aby mi názorně ukázal co to je, a já mu do zrcátka ukazuji zvednutým palcem, že jsem to pochopila. Vida, tak přece jenom nemá špatnou náladu, jak se mi zpočátku zdálo.

Před zastávkou zvoním, řidič zastaví, naklopí autobus, vystoupí a vyklápí plošinu. Opět nasazuji úsměv a hlasitě děkuji tak, aby to slyšeli i lidé v autobuse. Přidávám něco o tom, že je opravdu velice laskavý a přeji mu hezký zbytek dne. V tuto chvíli se už také usmívá. Myslím, že nás příště na zastávce nepřehlédne a autobus mi „vybulí“ už při nastupování.

Někdy stačí opravdu málo. Říct řidiči, kde vystupujeme a co potřebujeme, protože on s vozíkem či s velkým a těžkým kočárem nikdy nejel a neví, co to obnáší, požádat, poděkovat a jako bonus třeba přidat úsměv. A svět bude hned veselejším místem pro život.

Lenka Novotná Horkelová, osobní asistentka

Pracovní setkání asistentů

Dne 27. 10. se konalo pracovní setkání asistentů. Tentokrát bylo rozděleno do dvou částí, v té první se asistenti formou přednášky dozvěděli o hodnotách Centra pro rodinu a o historii jeho vzniku. Druhá část už byla praktická, kdy jsme si na vlastní kůži vyzkoušeli metodu Míčkové facilitace. Tato metoda se dá dobře využít při relaxaci svalů, při migrénách, astmatech, onemocnění dýchacích cest a mnoha dalších. Děkujeme lektorům!

Lenka Riemlová, služba OASA

V RESPITU se školíme

Zavázat tkaničky pomocí kombinaček nebo nakreslit hvězdu, když se tah své ruky může sledovat pouze v zrcadle, to si naši asistenti zkusili při školení na téma Bobath koncept.

Jako každý podzim se totiž v naší službě věnujeme školení asistentů a tentokrát asistenty s Bobath konceptem seznámila naše odborná garantka Hana Šámalová.

V teoretické části se asistenti dozvěděli, kdo Bobath koncept založil, komu je určen, u koho se využívá a jak přistupuje k léčbě. Také si pověděli informace o jednotlivých typech DMO a uvědomili si, jak poruchy smyslů ovlivňují motorický systém. V praktické části si pak asistenti vyzkoušeli, jaké to je, když člověk nemůže využívat všechny smysly nebo když má nějaké tělesné postižení.

Na konci listopadu nás ještě čekají dva pracovní metodické semináře, kterých se asistenti zúčastní podle odpracované doby ve službě.

Veronika Mikolajková, odlehčovací služba RESPIT

Odlehčovací služba RESPIT očima Jakuba

Rád bych touto cestou poděkoval Kristýnce Mrkové.

Nastoupila ke mně koncem listopadu roku 2013. První naše setkání bylo trošku rozpačité, ale brzy jsme si na sebe zvykli a naučila mě myslet pozitivně. Vždy mě dokázala vyslechnout a i když mi nebylo nejlíp, tak mně dokázala rozesmát troškou černého humoru.

Také mě doprovodila na ples 13. 2. 2015. Když jsme jeli autobusem tak najednou přestal jet, naštěstí jsme byli kousek od zastávky, tak jsme se tomu zasmáli:-). Samozřejmě zážitků bylo mnohem víc.

Kristýnko přeju ti hodně štěstí v dalším studiu a děkuji za všechno:-D

Jakub Kremer, uživatel odlehčovací služby RESPIT

Odlehčovací služba
RESPIT

RODINNÝ PRŮVODCE zve

NA TEMATICKÉ SETKÁNÍ PEČUJÍCÍCH o dítě se zdravotním postižením

RELAXAČNÍ TANCOVÁNÍ

Tancování přináší uvolnění a radost, odbourává stres a zvyšuje sebevědomí. Tanec působí pozitivně pro tělo - zlepšuje prokrvení, pohyblivost, koordinaci, zvyšuje pružnost a sílu jednotlivých svalů, upravuje zažívání, pomáhá od ztuhlosti i bolesti krčních svalů a bederní oblasti.

Čeká vás představení tance s orientálními prvky a malá ukázka na uvítanou; rozcvičení při pomalé hudbě; seznámení se s tancem a výuka; závěrečná relaxace. Tanec je určen pro všechny bez rozdílu věku, váhové kategorie či úrovně pohybového nadání.

Přijďte si k nám odpočinout a uvolnit nejen své tělo tancem a příjemnou orientální hudbou, ale také svou mysl od každodenních starostí.

Kdy: ve středu **13. 1. 2016** od 9:00 – 12:00

Kde: Centrum pro rodinu a sociální péči z. s.
Projekt VÝZVA, Syllabova 19, Ostrava-Vítkovice
(areál Lékařské fakulty Ostravské univerzity).

Zájemce prosíme o nahlášení účasti do 8. 1. 2016 na email pruvodce@prorodiny.cz, nebo na telefonních číslech 774 244 256, 774 244 511.

**TĚŠÍ SE NA VÁS LEKTORKA KVĚTOSLAVA SCHWARZOVÁ
A TÝM SLUŽBY RODINNÝ PRŮVODCE**

www.prorodiny.cz, <https://www.facebook.com/poradenstvirodinnypuvodce>

KDYŽ VÝLETUJEME!!!

Nastal den 17. 10. a Brána se vypravila na výlet.

Tentokrát nás čekalo, s otevřenou náručí, město Olomouc a ZOO na Svatém Kopečku. Někteří cestovali auty, jiní jeli vlakem.

Neodpustím si hned v úvodu poznámku, že Tomáš po cestě do ZOO zabloudil :-D a díky němu všichni „autáci“.

Měli jsme možnost vidět všemožná zvířátka, ale nejvíce asi zaujaly „kočičky“ a žraloci.

Během procházky po Zoologické zahradě jsme odpovídali na pár otázek, které se týkaly zvířat nebo samotné ZOO. Měly za úkol prověřit naši bystrou a pozornou mysl.

Dále jsme měli vytvořit neoriginálnější fotografii, která byla hodnocena prostřednictvím Facebooku. Ta měla zase otestovat naši kreativitu a probudit uměleckou duši.

Nejvíce lajků získala fotka Zdeňky a Martiny – gratulujeme.

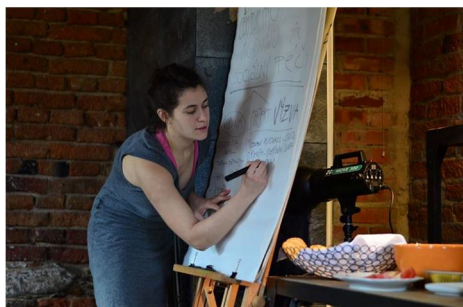
Vypadalo, že budeme odjíždět hladoví, ale nakonec se nám podařilo objevit jednu restauraci, kde jsme mohli naplnit naše břich, bříška, žaludky.

Teď už zbývá vyfotit závěrečnou společnou fotografii, nastoupit do aut, vlaku a rozloučit se s městem Olomouc.

Barča Moravcová, BRÁNA

BRÁNA v Polsku

Od 8. - 15. 11. se BRÁNA zúčastnila historicky prvního mezinárodního projektu, kdy se v polských Ostroszowicích sešla mládež z Polska, Slovenska a Česka.

Českou bandu alias bandu BRÁŇÁCKOU tvořil Roman, Anička, Monča a Zdeňka v doprovodu s pracovníky služby Bety, Tomem a dobrovolníky Lenkou a Vojtou.

Náplní týdne byly workshopy pod vedením profesionálních lektorů - taneční či fotografický, kde jsme se všichni zdokonalili a nabyli nové zkušenosti. Zároveň jsme měli možnost hipoterapie a mezinárodní družby.

Celý projekt byl financován programem EU - Erasmus + ve spolupráci s polskou organizací - Fundacja Rozwoju Kultury Sztuki i Edukacji "Otwórz Drzwi".

Bety Kosová, BRÁNA

Týden na workshopu s Integračním klubem BRÁNA

V Polsku konkrétně ve městě Ostroszowice se konal Mezinárodní fotografický a taneční workshop Release Erasmus +. Celé se to konalo v rámci evropského projektu Erasmus+ ve Středisku kultury a sportu Wispakoni.

A my Braňáci: Anička, Monča, já a Roman a pracovníci Brány Betty s Tomášem a dobrovolníci Lenča s Vojtou jsme dostali unikátní možnost reprezentovat Centrum pro rodinu a sociální péči z. s. Když jsme po 6 hodinách dorazili na místo, dostalo se nám vřelého přivítání Goši a Pjotra, kteří mají středisko Wispakoni.

Po našem příjezdu jsme se ubytovali a zasedli k večeři a řekli jsme si pár informací k pobytu. Mě překvapilo, že tam budeme jediní

handicapovaní. Abych řekla pravdu, nebyla jsem z toho všeho nějak nadšená:). Zdraví lidé, kteří vás nemusí přijmout, i když já se osobně nebojím komunikovat se zdravýma, tak prostě riziko.. co když.. Taky bezbariérové to moc nebylo. Šla jsem spát s tím, že to snad nějak zvládneme, ale byla jsem taková neská..

Ráno po snídání jsme udělali seznamovací kolečko, kde jsme se všichni nasmáli: zopakovat všechna jména a ještě přidavné vymyšlené jméno na počáteční písmenko není jen tak. Odpoledne už začaly workshopy. Nejvíc mně bavilo povídání o úpravě fotek ve photoshopu, anebo povídání o tom, že každý fotograf fotí jinak, že se fotka musí líbit hlavně fotografovi. Další dny plynuly a já si je užívala.

Stala se z nás všech úžasná parta, ani jazyková bariéra nebyl problém :). A dokonce ani naše postižení nebyl problém !!! :).I když mi focení moc nešlo - kvůli tomu, že neudrím foťák v rukou, focení jsem si náležitě užívala. Dělal jsem vlastně modelku, ať už Tomášovi, který mně a Romanovi dělal asistenci při workshopu, anebo ostatním účastníkům workshopu. Krmila jsem u toho koně, anebo jsem byla večer nasvícená světlem, takže mám udělaná křídla, nadpisy atd.

Podvečerech jsme byli všichni většinou spolu, povídali jsme si a hodnotili den:). Když byl čas, šli jsme na procházku. Měli jsme možnost hipoterapie, kterou jsme využili. Poslední dny jsme se připravovali na výstavu fotek a taneční workshop na své taneční vystoupení. Některé fotky jsem měla možnost upravit v pc :).

Holky makaly na staré půdě, kde bylo taneční studio. Dobrovolníkům a ostatním klukům velké dík za naši Monču, která si mohla tancování užívat každý den, navzdory velkému počtu schodů.

V sobotu vše vyvrcholilo. Bylo úžasné představení tanečníků a vernisáž fotek. Přišlo hodně lidí i cizinci. V neděli jsme se se slzami v očích rozloučili a vyjeli jsme směr Česko.

Zkrátka, komu se poštěstí být součástí takového workshopu s mezinárodní účastí? A ještě jsme si všichni krásně sedli - byli jsme taková velká rodina..

Děkuji všem kdo tam byl :) a za to vše díky Betty která začala všechno zařizovat a díky ní jsme se stali součástí úžasného workshopu. Ani Tomáš ale nezůstává pozadu, je skvělý řidič a "krásně" při řízení zpívá :) A ptáte se co dobrovolníci? Na ně si přece nemůžeme stěžovat, ti jsou skvělí !!!! :).

Zdeňka Kusalová

Šicí dílna v BRÁNĚ

Už od října v Bráně šijeme! Pod vedením lektorky Jany Bayerové se několik našich uživatelů intenzivně pokouší zdokonalovat své dovednosti v rukodělných činnostech. Jsme teprve na začátku, ale už teď máme moc šikovné švadlenky a jednoho krejčího:o). Prostřednictvím Šicí dílny podporujeme naše mladé z BRÁNY v rozvoji jejich schopností a dovedností při dlouhodobé práci na konkrétním projektu. Těšíme se na vaše první krásné výrobky. Ať vám šije hladce nit' :o)

Katka Vašková, BRÁNA

Brána s Pelíškem – jedna z mnoha aktivit Brány

Já se vám pokusím popsat, jak vypadala Brána s Pelíškem 27.-28. 11. 2015. Konečně pátek. Už ráno jsem doma nadšeně líčila, jak se zase těším. Ve škole to uteklo rychle a honem, honem domů pro věci a směr Brána! V Bráně už skoro všichni čekali kromě dobrovolníků: Míša B., Honza K., Šárka B. Adam Š., Hanka B. A nechyběli ani nadšení pracovníci Brány Tomáš a Barča B.:)

Honem se rozloučit s rodičema a můžeme začít! Odebrali jsme se do malé klubovny, nanosili si pití, talíře k jídlu na občerstvení. Původní plán byl jít si nakoupit věci na večeri. Ale jelikož ještě nebyli dobrovolníci, byl vymyšlen plán „B“. Jeli autem nakoupit: Tomáš s Míšou a Šárkou:) A zbytek party si povídalo. Povídání však přerušil zvonek. Kdo je za dveřma? Objevil se dobrovolník Kuba:) Kuba dovezl sebou mandolínu a kytaru.

Jak dojeli Tomáš, Míša a Šárka, nakoupené věci se za pomoci všech odnesly do skladu. Pak se šla dělat večere, tousty každý podle své chuti. Než jsme šli udělat večeri, objevil se další dobrovolník Peťa:). Jíme si spokojeně a kecáme si, když nás přerušil zvonek. Dobrovolníci za dveřmi: Eva a Zdeněk. Hurá jsme všichni! Večer jsme pak hráli hru, mysleli jsme někoho: postavičku, zpěvačku a tak dále. Když to někdo uhodl, mohl vybrat písničku:). No nasmáli jsme se. Ono i uhádnout Hurvínka je pěkně zapeklitá věc:). Pak jsme se převlékli do spacího a nachystali spaní. Ale nikomu se spát nechtělo, kromě Honzy, který už nějakou chvíli spal. Zpívali jsme, kecali a nesměla chybět ani balonková bitva a masáž (že Míšo?) to vše až do 3 h ranní:). Ráno jsme se nasnídali a jeli spokojeně domů!!

Zdeňka Kusalová

SVĚTLO MLADÝM S HANDICAPEM

Děkujeme všem Bráňákům, dobrovolníkům, kolegům, sponzorům, partnerům, podporovatelům a četným drobným dárcům za úsilí, obětavost, odvahu a velkou podporu a skvělý výsledek naší benefiční akce Světlo mladým s handicapem.

Pro činnost integračního klubu BRÁNA jsme díky vám všem získali krásných

37 988 Kč a 2 €!

Náročné ale na zážitky a zkušenosti bohaté odpoledne s námi v centru Forum Nová Karolina prožili a naši snahu podpořili kapely No comment, Young Lighters a The Lights of Reims, členové Turistického oddílu Buntaranta a moderátor Aleš Juchelka.

Za sponzorský dar 315 krabiček (475 kusů) úsporných a LED žárovek děkujeme firmě LEDKO Svítidla Králův Dvůr a.s., za úžasnou propagaci družstvu Seepoint, Radiu Čas a firmě METALFLEX CZ s.r.o. Za možnost uspořádat akci a úžasné zázemí velký dík nákupnímu a zábavnímu centru Forum Nová Karolina.

Také děkujeme všem, kdo si koupili naši žárovku, nebo jakkoli do naší sbírky přispěli. Moc si Vaší podpory vážíme. Děkujeme.

Projekt VÝZVA – integrační klub BRÁNA

Advent plný andělů Gong 3. 12. 2015

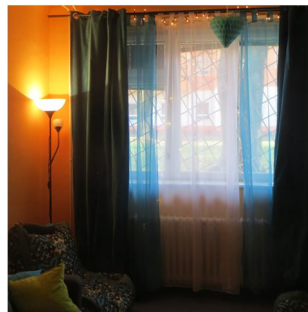
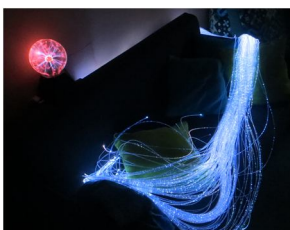
Děkujeme Nadačnímu fondu KŘÍDLENÍ za pozvání na benefiční akci pro místní neziskovky Advent plný andělů. Prodejem výrobků a dobrot na této benefiční akci se nám podařilo získat pro CPR celkem 13.258,- Kč a dražbou obrazu ostravské malířky Lucie Sabevové jsme získali pro BRÁNU dalších 1.000,- Kč. Děkujeme všem, kdo u nás nakoupili a podpořili nás, i všem, kdo si akci přišli hezky prožít.

Pomůcky a vybavení pro sociální služby Projektu VÝZVA z dotace SMO z loterií

OSTRAVA!!!

Děkujeme Statutárnímu městu Ostrava za finanční prostředky na pořízení pomůcek a vybavení pro Projekt VÝZVA: díky 63.000,- Kč z jejich dotace z odvodů z loterií jsme mohli pořídit pro naše služby nájezdové ližiny, repasované vozíky, kuličky do rehabilitačního bazénku do herny, optická vlákna, plazmovou kouli a zatemňovací závěsy do relaxační místnosti. Děkujeme.

Už nás lépe najdete

Máme velkou radost.

Na fasádě našeho střediska je už z dálky dobře vidět naše logo i název organizace.

Konečně nás už snad v areálu na Syllabově 19 nebude tak těžké najít.

Děkujeme paní grafičce Ireně Foralové a jejím šikovným rukám za obětavou a perfektní realizaci nápisu.

Centrum pro rodinu a sociální péči z. s.

Děkujeme za pomoc, spolupráci a podporu:

Moravskoslezský kraj • Statutární město Ostrava
Městský obvod Hošťálkovice • Městský obvod Hrabová • Městský obvod Martinov
Městský obvod Moravská Ostrava a Přívoz • Městský obvod Ostrava-Jih
Městský obvod Polanka nad Odrou • Městský obvod Svinov • Městský obvod Stará Bělá
Statutární město Havířov • Obec Albrechtice • Obec Dobrá • Obec Dolní Benešov
Obec Hať • Obec Horní Suchá • Obec Kobeřice • Obec Ludgerovice • Obec Sedliště
Obec Trnávka • Obec Vendryně • Obec Velká Polom

Biskupství ostravsko-opavské • Úřady práce
Asociace pro osobní asistenci
Nadační fond Českého rozhlasu ze sbírky Světluška
Nadace Charty 77 – KONTO BARIÉRY
Nadace rozvoje zdraví
Nadace AGROFERT
KŘÍDLENÍ nadační fond
NF Kousek po kousku

Vyšší odborná škola sociální Ostrava
Ostravská univerzita – Lékařská fakulta
Ostravská univerzita – Fakulta sociálních studií
Ostravská univerzita – Filosofická fakulta
Univerzita Palackého v Olomouci – Katedra aplikovaných pohybových aktivit
Gymnázium Olgy Havlové • Střední pedagogická škola sv. Anežky České
Turistický oddíl Buntaranta • No comment • Young Lighters • The Lights of Reims

Auto Heller s.r.o. • EUROVIA CS, a.s. • Factory velkoplošný tisk s.r.o.
Forum Nová Karolina • Hadr & Kyblík s.r.o. • ha-vel family s.r.o. • ha-vel internet s.r.o.
Ing. Vladimír Hodina – INTENA • Knih tisk s.r.o. • LEDKO Světidla Králův Dvůr a.s.
Makyča INTERIÉRY • METALFLEX CZ s.r.o. • Radio Čas • Restaurace Eucalyptus
družstvo SeePOINT • STAPRO s.r.o. • VELA CZECH, s.r.o. • ZAM-SERVIS s.r.o.

Irena Foralová • Kateřina Hurníková • Aleš Juchelka • Marek Matula • Drahomíra Rysová
MUDr. Milan Řehořek • Lucie Sabevová • Ing. Jiří Třetina • manželé Čadanovi •
Hodečkovi • Kolouchovi • Kunčarovi • Mikovi

VÝZVA

zpravodaj Projektu VÝZVA,
střediska zapsaného spolku Centrum pro rodinu a sociální péči z. s. v Ostravě.
Zapsán do evidence periodického tisku pod ev.č. MK ČR E 15625.
Nevyžádané příspěvky se nevracejí.
Názor redakce se nemusí ztotožňovat s obsahem článků.

Kontaktní adresa redakce: Martina Kurdzielová, 774 244 082, e-mail: vyzva@prorodiny.cz

Kontakty na nás

Centrum pro rodinu a sociální péči z. s.

Kostelní náměstí 3172/1, 728 02 Ostrava

tel.: 597 822 232

e-mail: cpr@prorodiny.cz

www.prorodiny.cz

IČO: 48804517

Bankovní spojení: ČS Ostrava č.ú.: 1660723399/0800

Sídlo projektu

Centrum pro rodinu a sociální péči z. s.

Projekt VÝZVA

Syllabova 19 (areál Lékařské fakulty Ostravské univerzity

bývalý areál nemocnice Zábřeh)

703 86 Ostrava-Vítkovice

tel: 552 301 404

e-mail: vyzva@prorodiny.cz

Naši činnost podpořili

OSTRAVA!!!

Naše organizace je partnerem v projektu "Rodina je jednou z nevyhnutelných podmínek štěstí" podpořeného grantem z Islandu, Lichtenštejnska a Norska v rámci EHP fondů.

www.fondno.cz a www.eegrants.cz

**fond
pro NNO**

NRCS
Nadace rozvoje občanské společnosti

**nadace
partnerství**
| LIDÉ A PŘÍRODA

ICELAND
LICHTENSTEIN
NORWAY
**eea
grants**